

Anføttelsen vedrørende, har man ment uden Betænkelse at kunne overlade Vigningskommissionen eller Overligningskommissionen endelig at afgøre.

Paa Basis af de i Henhold til foranstaaende udsundne skattepligtige Lejeværdier vil Huslejeskatten være at udskrive saaledes, at den fastsættes til visse Procenter af disse. Skatteprocenten bliver at fastsætte særlig for hvert Kalenderaar, og Staten forfalder den 31te Marts og 30te September, hver Gang med Halvdelen. At lade Staten forfalde kvartalsvis, vil af flere Grunde ikke være ønskeligt. Om Skattepligtens Vortfalden og om Ordningen af Forholdene ved Opstaen af nye Lejeforhold i Aarets Løb henvises til Bestemmelserne i Udstaets §§ 9 og 10. I § 11 har man anset det nødvendigt at give nogle særlige Regler om Lejemaal, der ikke ere fortløbende.

Det bør ved de aarlige Budgetter fastsættes, med hvilken Procent Huslejeskatten skal aftræves i det paagældende Aar. Skatten vil fremtidig komme til at spille den Rolle, Indkomstskatten hidtil har spillet. Den maa udskrives med et saadant Beløb, som det anses nødvendigt at tilvejebringe udover Kommunens øvrige Indtægter for at staffe Dækning for Kommunens Udgifter, og Kommunen bør i saa Henseende ikke være anden Begrænsning undergivet end den, der gælder for de øvrige Kommuner.

Til Slutning skal man endnu forsøge at gøre nogle selvfølgelig ganske kalkulatoriske Beregninger over, hvad en Huslejeskat, beregnet til 4 pCt., vilde kunne give for Aaret 1893.

Ifølge Folketællingen af 1ste Februar 1890 var Antallet af Lejligheder, fra regnet ledige Lejligheder, men indbefattet Forretningslokaler, 82,674 med en aarlig Husleje af 34,984,200 Kr.

Gaar man ud fra, at Lejligheder til en Husleje af 240 Kr. aarlig ere fri for Skat, kan dette omtrent sammenstilles med, at alle Et- og Toværelser Lejligheders Husleje skal fradrages. Der fandtes:

10,377 Etværelseslejligheder, hvis Husleje højest kan anslaaes à 100 Kr. aarlig til	1,037,700 Kr.
29,849 Toværelseslejligheder, hvis Husleje højest kan anslaaes à 180 Kr. aarlig til	5,372,820 —
	6,410,520 Kr.

I disse Et- og Toværelser Lejligheder indgaa imidlertid i det væsentlige 3,699 Lejligheder, der ere Friholiger eller bortlejede for modereret Betaling, og som ikke ere medregnede i Opgørelsen af Huslejen. Det opgjorte Fradrag maa altsaa formindskes med disse Lejligheders reducerede Husleje (som sættes til 140 Kr. aarlig), eller 517,860 Kr. I de 34,984,200 Kr. fradrages altsaa 6,410,520 Kr. ÷ 517,860 Kr. og tilbage bliver saaledes 29,091,540 Kr. Yderligere Fradrag gøres med 200 Kr. for hver Lejlighed udover Et- og Toværelseslejlighederne, $200 \times 42,448 = 8,489,600$ Kr. Tilbage altsaa 20,601,940 Kr. Naar det imidlertid erindres, dels at det ommeldte Afdrag ikke skal beregnes, naar vedkommende Bruger bor udenfor Byen eller tillige har en anden Lejlighed, hvorfor Afdrag er beregnet, dels til den Forøgelse af den samlede Lejesum, der har fundet Sted siden 1890, antages det, at man vil kunne beregne Skatten af 23,000,000 Kr. 4 pCt. heraf giver 920,000 Kr. Skulde et lignende Beløb tilvejebringes gennem en Forøgelse af Indkomstskatteprocenten, vilde det, naar man gaar ud fra, at man i 1893 kan faa Skat af 83 Millioner, være nødvendigt at forhøje Procenten til mindst $4\frac{1}{10}$.

ad II.

Naar Tanken om at staffe Kommunen forøgede Indtægter gennem en Forhøjelse af Indkomstskatteprocenten opgives, er der ikke Grund til at komme ind paa en gennemgaaende Revision af Loven om Indkomstskatten, et Arbejde, der altid vil være forbundet med store Vanskeligheder. Da imidlertid nogle af de Forandringer i Lovens Enkeltheder, om hvilke der oftere er fremsat Ønske, ere af den Betskaffen, at de kunne gennemføres uden at gribe forstyrrende ind i det hele System, har Magistraten forment, at Lejligheden burde benyttes til nu, om muligt, at faa disse gennemførte. Den vigtigste af disse er den, der omhandles i Udstaets § 14. Hver Gang der har været forhandlet om Forandringer i Reglerne for Indkomstskatten, har det Spørgsmaal været rejst, om man ikke noget mere end sket ved Loven af 1861 kunde lette Byrden for de mindre vel stillede Skatteydere (jfr. herom særlig Borgerrepræsentationens Forhandlinger for 1884—85).